

SLIMMERICK

DE SLIMMERICK

UITGAVE

**STICHTING TER BEVORDERING VAN
AMATEURISTISCHE LICHTE MUZIEK
BEOEFENING IN HET LAND VAN
ALTENA & OMSTREKEN (SLIM)
TOL 1
4251 PX WERKENDAM
TELEFOON: 01835-4265**

REDACTIE & PRODUKTIE

**ANNEMIEK VAN STRATEN
RONALD VAN DEN ENDE
TELEFOON: 01833-3316**

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE

**ANKE VAN DER KIND
ANNEMIEK VAN STRATEN
BERTAN VAN DER VEER
CINTHIA COOLEN
GERD BROEKHUIZEN
HANS JONGENOTTER
HYLKE TROMP
HENK VAN STIGT
MARCO BRUGGEMAN
PIET VAN VUGHT
RONALD VAN DEN ENDE**

**OMSLAG & ILLUSTRATIES
PETER VAN MAASWAAL**

**FOTO - ART & VORMGEVING
RONALD VAN DEN ENDE**

**SCANNING
HYLKE TROMP**

**DRUK
OKZ-TILBURG**

**DE SLIMMERICK VERSCHIJNT 6X PER
JAAR. DONATEURS ONTVANGEN DIT
BLAD GRATIS. LOSSE NUMMERS KUN
JE BESTELLEN DOOR PER EXEMPLAAR
f 2,75 OVER TE MAKEN OP GIRO
342983 TNV SLIM-NIEUWENDIJK.
DONATEUR KUN JE WORDEN DOOR
f 9.50 OVER TE MAKEN OP BOVEN-
STAAND GIRONUMMER ONDER VER-
MELDING DONATEUR**

Teksten in de popmuziek..... het blijkt een meer-koppig-monster te zijn. Voor de één dé essentie van de pop, voor de ander een soort van toegevoegd geluid. Misschien komt het ook omdat de popmuziek die we in Nederland horen vooral anderstalig is. Misschien heeft het ook met leeftijd en sexe te maken. Zo vinden wij, van de redactie, de regenerators een heel mooi voorbeeld: "My baby throw-up in my brand new cadillac,... and now may baby is never ever coming back". De functie van teksten lijkt vooral op het emotionele vlak te liggen. Het vertolken van gevoelens; daar gaat het om. Voor velen is het maar de vraag in hoeverre het Nederlands zich voor zoiets leent.

En dan is er nog tekst als poëzie Nederlandse poëzie. De vertaling van Jacq Brelle's

INHOUD

4	—————	
		7
8	—————	
		10
13	—————	
		15
16	—————	
		19

D A C T I O N E E L

"Vlaakse Vlaenderland" door Ernst van Altena, werd door de deskundige, die wij gebeld hebben, vaak als hét voorbeeld genoemd. En dan heb je nog teksten met Humor, teksten met een boodschap. Enfin

In deze Slimmerick vind je een aantal opvattingen terug.

Sommige van de ingestuurde teksten hebben we niet kunnen plaatsen. We groeien zo hard dat we met ruimtegebrek zitten. Hindert niks. Door het zoeken naar meer adverteerders hopen we dit probleem snel op te lossen. Tot binnenkort dus en oja: vergeet de opendag niet, het zou weleens erg gezellig kunnen worden.

3

- BESTUUR & BACKLINE** _____
- TEKSTDOOF** _____
- MAGUTOKINTOLLANS?** _____
- DEMO: LIPSTICK** _____
- NACHTPORTIER** _____
- MYTHE EIGEN MUZIEK** _____
- POLDERKOLDER** _____
- VEER & SLIMPIES** _____

B**A****C****K**

Van het Bestuur

Wat zou het Bestuur moeten melden? Dat het goed gaat? Dat er veel nieuwe donateurs bijkomen? Dat de bezetting van De Tol steeds beter wordt? Dat we op 19 mei een Open Dag houden in De Tol waar je beslist bij moet zijn? Van die dingen dus.

Van groot belang gaat OVERDWARS worden. Op 1 en 2 juni in XINIX. Een nieuw SLIM-festival, met allerlei elementen uit het alternatieve circuit. Je hebt al gelezen dat we op vrijdag- en zaterdagavond elk 2 groepen laten optreden. En zaterdagmiddag is er een interessante forumdiscussie, speciaal voor muzikanten. Plus nog eens een speciale Slimmerick vooraf. En dit moet allemaal licht werpen op wat dat alternatieve circuit dan wel is.

Bij welslagen wordt het een vast jaarlijks evenement. Dan hebben we in het najaar het vaste Herfst-festival voor nieuwe groepen, en in de voorzomer een vast festival met alternatief geluid. Ons lijkt dat wel wat. In elk geval gaat OVERDWARS iets speciaals worden, nooit eerder vertoond in de wijde omgeving.

Prawdada kan helaas niet meedoen; hun kraakpand-oefenruimte is hen in het najaar van 1989 ontnomen, en ze hebben nog steeds niks.

Daarom vinden ze het niet verantwoord om op te treden. Ze hebben een plaatsje gereserveerd voor OVERDWARS-1991. We zoeken nog naar een vervanger. In elk geval zullen we verder zien The Shanks uit Nijmegen, Thundermug uit onze contreien, en The Ex uit Amsterdam. The Shanks en The Ex hebben in het circuit grote bekendheid in binnen- en buitenland. Vooral de laatste is letterlijk wereldberoemd, maar alleen in dat smalle circuit; ze bestaan al 10 jaar en hebben een indrukwekkende discografie.

Genoeg hierover.

Verder is alles bij het oude. Dik zoekt nog steeds naar assistentie in De Tol, dat swingende centrum bij het mislukte busstation, de acceptgiro's worden leuk betaald, och, er is eigenlijk niets bijzonders te melden.

Wet

Ieder begin is moeilijk. Dat is een ijzeren wet die zeker ook voor de Nederlandse platenbiz op gaat. Soms, heel soms, zit er ééntje tussen die het wel gaat maken. *Hanging Around* heet de debuutalbum van *de Nozems*. En dat is er duidelijk zo één. Zelden kreeg een eerste-ling zulke lovende kritieken. Van dagbladen tot vakpers; iedereen is 't er unaniem overeens dat *de Nozems* een instand klassieker geproduceerd hebben. De optredens van de afgelopen weken werden eveneens zeer positief geresenceerd. Plaat en podiumpresentatie sluiten moeiteloos bij elkaar aan en daar ligt wellicht de kracht van de Hedelse boys. Sinds 'oom Harding' is er ook een wet waarin de platenbonzen 'hardlopers' tot 'doodlopers' bombarderen. We hopen van harten dat *de Nozems* ook die wet aan hun laars lappen.

Wet versus Wet

De film 'the exorcists' verhief destijds niet alleen menige griezelfilm uit het B-circuit, ook de dagelijkse praktijk van duivelsuitdrijving door religieuzen, kreeg weer aandacht. Mag je iemand die bezeten is door de duivel nu wel of niet met een houten spies of zilveren kogel

bevrijden? was een vraag die tot de hoogste Amerikaanse rechter uitgevonden werd. "Neen" was het ondubbelzinnige oordeel, terecht leek ons zo. Sinds die tijd zijn de duivelse praktijken niet verdwenen. Onlangs verklaarde kardinaal O'Conner van New York 'heavy metal' tot een potentiële bondgenoot van de duivel. Volgens de kardinaal moest tot tweemaal toe de duivel uit een heavy metal-junk worden gedreven. Ook wist de man te vertellen dat een jongen zelfmoord pleegde terwijl hij luisterde naar Ozzy Osborne's "Suicide solution". Ons kardinale punt is dat we nog reporters voor de heavy-hard-trash-rock speciale van de Slimmerick zoeken. .

Wet Wet Wet

Een andere wetmatigheid is dat eerlijkheid altijd overwint. Dat daar een minder leuke kant aan kan zitten ervaarde de duitse band 'Grace Kairos'. Deze gedeeltelijk uit 'Palais Schaumburg' geformeerde rockband werd als voorprogramma van 'Wet Wet Wet' geschrappt. De boys speelde het hoofdact met gemak weg. 'Grace Kairos' ligt er overigens niet wakker van. Met hun elpee 'Emotions Park' hebben ze ambitieuze plannen voor Amerika. Op die elpee staan overigens 12 teksten die allemaal over het

L

zelfde meisje gaan. Ze zijn geschreven door zanger Timo Blunck: "Ik vind het nog steeds heel wonderlijk dat een affaire die zo verschrikkelijk slopend is geweest tot zo'n positief resultaat kan leiden". Blunck zit echter in een creatieve impasse en heeft sindsdien geen tekst meer geschreven.

Graffiti & Elektra

De onbetwiste koning van het gespoten 'beeld'; Keith Haring is onlangs op 31 jarige leeftijd aan AIDS bezweken. Ook in Nederland werd een memorial georganiseerd. In het Amsterdamse Mazzo kwamen graffiti kunstenaars en fans bijeen om deze *cult hera* de laatste eer te bewijzen. Er werden gedichten voorgelezen en herinneringen opgehaald. Het gedeelte van Mazzo dat speciaal van graffiti voorzien werd aan het eind met de witwast door kunstenaars bedekt. *Immortal kings always die* was de boodschap die buiten op de muur gespoten werd. Dat er ook veel minder sacraal met graffiti omgegaan kan worden bewees het Sliedrechtse Jongeren centrum *Elektra*. Daar speelde onlangs een aantal bands uit onze regio. Een prima initiatief van *Elektra* en *Slim* dat door publiek en bands zeer gewaardeerd werd. De waardering voor het levensgroot op de gangmuur gespoten

I

Thundermug was here was echter minder groot. De Staf van *Elektra* heeft het kunstwerk onmiddellijk witgekalkt en stuurde de kosten naar *Slim*. Zo zie je maar weer.

Kleine Prijs

Op verzoek van de beheerder van de Tol attenderen we jullie nogmaals op de kleine prijs van de *Alblasserwaard*. Deze talenten jacht wordt door *Elektra* (postbus 117 - 3360 AC - Sliedrecht - tel: 01840 - 14273) georganiseerd. Er is een redelijke onkostenvergoeding en de hoofdprijs is een optreden op het *Elektra-tuinfeest*. Doen dus!

Tollen

Na vier jaar praten zou het er dan toch nog van komen; vlak bij onze Tol zou een busstation worden aangelegd. De *BBA* verzorgt namelijk een sneldienst tussen Breda en Utrecht en wil, terecht, ook ons de kans geven meer gebruik te gaan maken van het openbaar vervoer. Burgervader *Dorland* had net de opdracht ondertekend toen de *BBA* zich op het laatste moment terug trok. Als argument noemde de *BBA* de krappe draai ter hoogte van het Slim gebouw. Er zou een lus omheen gelegd moeten gaan worden. Vooralsnog een zeer onfrisse zaak.

N

B A B

Nee niet die band van 'der Kristalnacht', maar de politieke partij van ex-CDA'er Straver uit Aalburg. Die *BAB* sloeg genadeloos toe bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen en behaalde bijna de absolute meerderheid. Het zou nog wel eens roerige tijden kunnen worden in Aalburg.

Personalia

De uitvinder van popkollektieven, *Huib Schreurs* is weg bij het Amsterdamse *Paradiso*. Na ruim veertien jaar maakte hij de switch naar de *beurs van Berlage* om zich daar met beeldende kunst bezig te gaan houden. Onder leiding van *Schreurs* is *Paradiso* van de voormalige parochie tot dé pop- & cultuurtempel van Nederland en ver daarbuiten geworden. *Schreurs* was ook de geestelijk vader van het in 1975 verschenen *Pop-Plan*, dat het startsein was voor o.a. de massale opkomst van popkollektieven. Het *Pop-Plan* was vooral bedoeld om naast het commerciële circuit ook een gesubsidiëerd circuit te krijgen. Daar is dus ruim vijftien jaar strijd voor nodig geweest en ook nu geeft de overheid in vergelijking met andere kunstvormen, nog buitengewoon weinig aan popmuziek.

E

Ono en oh .. no!

Op 5 mei wordt in Liverpool de *John Lennon Memorial Show* georganiseerd. In oktober zou *Lennon* namelijk 50 zijn geworden. Er werd verwacht dat het programma (waar veel grote namen van toen aan mee doen) onmiddellijk zou uitverkopen. Maar ondanks veel publiciteit was er na twee weken verkoop nog ruim twee-derde niet weg. Mevrouw *Ono* (inmiddels 57) probeert nu om de overige drie ex-Beatles bij de show te betrekken. Vooralsnog zijn ze daar toe echter niet bereid

Opmerkelijk

Lucy en Gerd hebben er weer eentje bij. Een heuse tienponder luisterend naar de naam *Djoliën*. Opmerkelijk is het kaartje. Niet alleen qua originaliteit: Mensen die ze willen feliciteren zijn overdag welkom, 's avonds moet Gerd muciseren. Dat zijn de echte dus!

Personalia 2

Ook een andere poppionier gaat weg; Ronald van den Ende zal per 1 mei bij *Brabant Pop* vertrekken. Op die dag begint hij bij *Jongeren bouwen voor Jongeren*. De afscheidsreceptie is op 27 april in Zaal 16 te Tilburg. Aanvang 16.00 uur.....

ER IS ZOVEEL VERDRIET

ER IS ZOVEEL VERDRIET
IN HET BEZIGHOUDEN
ZOVEEL VERDRIET
ZOVEEL VERDRIET

'T GEVECHT OM DE LACH
OM 'T STAMPENDE BEEN
OM DE ZINGENDE MOND
ALS 'T PAREN DER ZALMEN'
ALLEEN DE VOORTGANG TELT
'T IK STERFT SNEL VEEL TE SNEL

ER IS ZOVEEL VERDRIET
IN HET BEZIGHOUDEN
ZOVEEL VERDRIET
ZOVEEL VERDRIET

IK STA HIER
TUSSEN DE RUISENDE BOMEN
EN STOP 'THEMD IN MIJN BROEK
'T GEVECHT IS BEZIG
EN IK ZAL HET VERLIEZEN
ALTIJD ALTIJD

VERGEEFS IS DE HARTSTOCHT
VERLOREN IS DE STRIJD
ALTIJD ALTIJD
'T GEVECHT IS BEZIG
ER ZIJN ENKEL VERLIEZERS
STEDS STEDS STEDS STEDS
STEDS STEDS WEER

ER IS ZOVEEL VERDRIET
IN HET BEZIGHOUDEN
ZOVEEL VERDRIET
ZOVEEL VERDRIET

MAM

Tekstdoof

Er zijn muziekliefhebbers die nogal hoogdravend doen over songteksten. Ze spreken dan in termen van: "ik heb nou een goeie tekst gehoord" of "Een verschrikkelijk mooie elpee met schitterende teksten". Natuurlijk is een tekst bij een nummer erg functioneel, maar het ene oor in, het andere uit. Van "Blowin in the wind" kan ik met dan ook uitsluitend die woorden in de geest halen. Datzelfde geldt voor nagenoeg alle andere songteksten, met uitzondering van "The Sultans of Swing" van Dire Straits. Wonderlijk genoeg ken ik dat nummer (als enige binnen het hele oeuvre, dat binnen de popmuziek gemaakt is) helemaal uit men hoofd. Dat heeft te maken met het plotselinge omhoogschieten van het Engelse gezelschap. Met "The Sultans of Swing" kwam het bandje in de publiciteit en het zal door het lekker lopende deuntje zijn, dat ik woorden in mijn hoofd hield.

Verstaanbaarheid

Nu heeft het laten inwerken van teksten natuurlijk ook te maken met de verstaanbaarheid van het gezongene. Mijn Engels is niet je dat, zodat ik me van nature al in moet spannen om de overwegend Engelse teksten in de popmuziek te kunnen opnemen. Dat is me eigenlijk nooit gelukt en van af het eerste begin heb me lui opgesteld en laat het geheel maar tot me komen. De tekst kan me daarom gestolen worden. Dat geldt niet voor de zang, die een wezenlijk onderdeel van een song vormt. Maar voor mij is het niet meer dan een toegevoegd instrument. Zoals ik een me een gitaarloopje herinner, zo kan ik me ook een tekstgedeelte herinneren. Natuurlijk rijst de vraag of dat uitsluitend voor Engels (en daardoor ook voor Franse of Duitse) teksten geldt. Nee, want hoewel Nederlands mijn moedertaal is, hoor ik van de Nederlandstalige teksten evenmin erg weinig. Van Clouseau rest uitsluitend "Daar gaat ze", van De Dijk "Ze kwam binnen zonder kloppen" en van Frank Boeijen "Zeg me dat het niet zo is". Ook hier werd de tekst als instrument. Tekst fanaten zullen opmerken, dat ik dan wel ontzettend veel moet missen van de nummers, die met veel moeite op de plaat/cd gezet zijn. Misschien wel, maar ik ervaar het niet als een handicap.

Klasse

Eenmaal bezig met dit onderwerp ben ik wat dieper in de materie gedoken. De Nederlandse materie met name, omdat ik nogal nationalistisch ingesteld ben (koop eerder boeken van Nederlandse schrijvers dan van buitenlandse, ga eerder naar een Nederlandse dan buitenlandse film. Luister met meer interesse naar een Nederlands bandje, dan naar een gezelschap van over de grens en drink eerder een bijzonder Nederlands pilsje, dan één uit België). Dan blijkt, dat er goed gewerkt kan worden met de Nederlandse taal. Veel songschrijvers vinden het heel moeilijk om iets onder woorden te brengen in het Nederlands en vallen dan terug naar Engels, waarschijnlijk ook omdat lang niet iedereen dan hoort, wat er werkelijk gezegd wordt. De Nederlandse taal wordt ondermeer gebruikt door Tröckener Kecks, The Scene (Ritme), De Dijk (al eerder genoemd en gelukkig tegenwoordig erg populair), Frank Boeijen (moeilijk, onverstaanbaar, maar toch knap, zie "Zwart Wit", als je er oog voor wilt hebben), De Div (tegenwoordig meer naar Engels, maar probeer "Banzai" eens), Doe maar (ter ziele, maar het liep als een trein) en MAM. Van de laatste band pakte ik er wat teksten bij om na al ettelijke keren op plat gehoord te hebben voor de eerste keer te lezen. Een pluim waard om je zo te kunnen uiten (je treft een MAM-nummer ter illustratie aan). Niet alle songs van zijn van grote klasse. Vooral elpee "Hobbel" bevat een aantal melige nummers, waarin de eenvoud het belangrijkste is.

Tot inkeer?

Om nou te zeggen dat ik na wat meer aandacht aan de tekst te hebben besteed tot inkeer ben gekomen, nee. Ik blijf erbij, dat de woorden die op muziek gezet zijn me weinig tot niks doen, hoewel ik moet zeggen, dat, dat Lou Reed me met zijn "New York" naar de binnenhoes deed grijpen. Ik heb zelfs geprobeerd om "Romeo Had Juliet" mee te zingen, maar dat vergt nogal wat inspanning.

Begrijpen deed ik het niet, maar de klanken deden het goed op de muziek. M'n Engels ophalen zou positief kunnen werken, maar waar blijf ik dan met mijn Nederlands. Nee, het zal wel aangeboren tekst-doofheid zijn.

tekst &

MAGUTOKINTOLLANS?

Bij het schrijven van dit stukje vroeg ik me af waarom zo weinig groepen in hun moedertaal zingen. Of eigenlijk "Waarom zingt bijna iedereen in het engels? Nu zijn daar wel enige, zelden steekhoudende argumenten vooraan te voeren:

1 veel bands hopen nog eens door te dringen tot het internationale circuit. Voor de meeste regio is dit echter slechts een illusie.

2 Je voelt je niet zo in je blote reet staan als je engels zingt, want de kans dat je publiek echt naar de tekst gaat luisteren is slechts klein. Waar, maar zorg dan voor een tekst die dit gewoon waard is.

3 In het engels zijn veel meer rijmwoorden dan in het nederlands.

Pertinent onjuist.

Te vaak rijmt daar swing op sing, gold op old en in House of the rising sun rijmt one zelfs op sun. Ik heb hier dan ook twee teksten die ik, al zijn het dan geen poëtische hoogstandjes de lezer niet wil onthouden. De eerste is "Straten van Sleeuwijk" en werd met een oud en nieuw viering op straat vertolkt door de toenmalige groep Supporting Act. Het heeft de melodie van "Streets of London", maar dan in een snelle New Wave uitvoering. Ik wil niet langdurig vervelend uitwiden over ingewikkelde rijmschema's en vers-vormen, daar je ook niet mag verwachten dat dilettanten hier een veelvuldig gebruik van maken. En dat is niet hoogst noodzakelijk ook. Als er iets aan dit lied opvalt is het wel dat het een boodschap bevat. En dat is wat ik zeker belangrijk vind, immers; we worden al te vaak verveeld met losse, domme mededelingen over het feit dat de vertolken van het lied een ongelukkige liefde heeft meegemaakt op het moment dat hij, de wanhoop nabij, zich van de brug wil werpen, daarvan word weer houden door het mooiste en begrijpste meisje dat hij ooit in zijn prille jongensjaren heeft aanschouwd. Het rijm is simpel en zoals gezegd is dat geen ramp. Het regelmatig herhalen van het woord "nieuwjaar" is niet storend, daar is het tenslotte nieuwjaar voor. Anders dan b.v. de tekst van onze zuiderburen, clouseau "Ik wil je, blijf bij me, hou van me, ga nooit meer weg" en dan te veel malen herhaald. Het tweede nummer werd door een speciaal opgerichte Slimgroep, bestaande uit leden van diverse bands, gespeeld op een vredensfestival en tijdens de protest-demonstratie in Den Haag tegen kruisraketten. Ook hier weer een strekking en een wat doordachter rijm. Je ziet het: het kan ook in het nederlands en het hoeft echt niet moeilijk of ingewikkeld te zijn.

Henk van Stigt

SLIMGROEP

MILJARDEN MENSEN OP DE
BOL
IN LANDEN VAN DE VRIJE
MARKT
"DE TUINTJES NETJES
AANGEHARKT
MAAR ELDERS IS HET NIET ZO
DOL
DE HEERSCHAPPIJ VAN VADER
STAAT
EN VOORAL NIET TE VERGETEN
AL DIE MENSEN ZONDER
VRETEN
DAAR ZIJN DE WORTELS VAN
HET KWAAD

DE WERELD IS NIET 1 MAAR 3
1 IS EEN HOORN AAN
OVERVLOED
1 WORDT DOOR DE PARTIJ
GEOED
EN ELDERS HEEFT MEN
DYSENTRIE
ER WORDT GEEN FLIKKER AAN
GEDAAN
IN PLAATS VAN ARMEN GRAAN
TE VOEREN
BLIJFT OOST EN WEST ELKAAR
BELOEREN
EN SCHIET RAKETTEN NAAR DE
MAAN

DE BOM OP HEROSHIMA VIEL
DAT WAS DE TOP VAN
MENSELIJK KUNNEN
EN OM VOORTAAN DE ZAAK TE
RUNNEN
ZOALS DE PRESIDENT BEVIEL
LIET HIJ ZE ZELFS
MODERNISEREN
MAAR ACHTER T' IJZEREN
GORDIJN
DACHT IWAN "MIJ KRIJG JE
NIET KLEIN"
"IK LAAT ME NIET
INTIMIDEREN
WAARNA EEN PARLANDO
VOLGT
VAN BEIDE GROOTMACHTEN

STREETS OF SLEEUWIJK

BURGERS VAN SLEEUWIJK, OP
DE DREMPEL VAN HET
NIEUWJAAR
BERG UW PIJLEN OP EN LUIS-
TER NAAR DIT LIED.
SUPPORTING ACT WENST U
ALLEN EEN GOED
NIEUWJAAR.
HET LIJKT GOED BEDOELD
MAAR GEMEEND IS HET NIET.

HOE KUN JE NU TOCH
ZEGGEN DAT JE EENZAAM
BENT
EN DAT ER NIEMAND OM JE
GEEFT.
GEEF ME MAAR EEN HAND EN
LOOP MET MIJ DOOR
SLEEUWIJK,
DAN LAAT IK JE WAT ZIEN
WAT JE NOOIT HEBT BELEEFT

ZAK MAAR IN DE BLUBBER, IN
HET THANS GEVIERDE
NIEUWJAAR
TRAP MEKAAR IN HET KRUIS,
ONTZIE EEN ANDER NIET.
U HEBT TOCH NIEMAND
NODIG, IN UW VEEL BEZON-
GEN NIEUWJAAR
BLIJF MAAR BIJ 'DE BUIS MET
JE LOL EN JE VERDRIET

PROBEER EENS WAT TE
MAKEN VAN HET PAS BEGON-
NEN NIEUWJAAR
DENK EENS LANGER NA OVER
WAT JE ROND JE ZIET
LEEF EENS WAT BEWUSTER IN
HET INGELUIDE NIEUWJAAR
DENK TOCH OM JE HART EN
EET WAT MINDER FRIET.

REFREIN....

HOUSE OF SOUND

in- en verkoop
van CD's en LP's

CD inruil mogelijk, vraag naar onze condities

Boerestraat 6 Gorkum

tel : 01830 - 33085

drukkerij okz c.v.

ontwerpen - lay-out - drukwerk

goirkestraat 141 5046 gg tilburg
tel. 013-365976

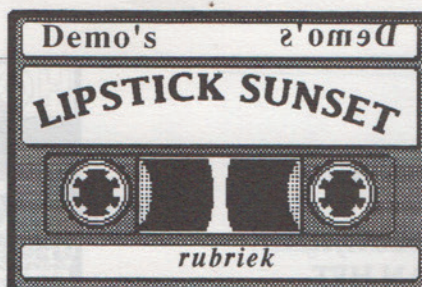
Naar de Kapper?

DE KAPPER

Geopend: 8.00 - 12.00 uur 13.00 - 18.00 uur
Vrijdag tot 20.00 uur. Zaterdag tot 16.00 uur.
Dinsdag, woensdag & donderdag op afspraak.
s'Maandags gesloten.

Heerlijkheidstraat 5 Giessen
Telefoon: 01832-1409

GROEP
Lipstick Sunset
p/a Iemkje van der Hoest
Prinses Beatrixstraat 34
4151 CE Acquoy
03458-3113
Naam demo: *We're only one
call away*

Opinies:
Marco Bruggeman,
Hans Jongenotter,
Hylke Tromp (red)

PRESENTATIE

Een complete en zakelijke presentatie. In de enveloppe bevonden zich naast de demo een foto, een bio, een A4-folder, strooikaartjes, een mailingbrief en zelfs een eigen luciferclip. Ze zijn kennelijk uit op een stevige marktwerking! Bij zo'n commerciële aanpak storen de taalfouten en zou de sponsor, een computerbureau, kunnen zorgen voor een betere opmaak en print. Gezien de eenvormige presentatie die men wil (logo, huisstijl en zo), moet het materiaal ook meer hetzelfde uiterlijk krijgen (lettertype en logo zijn nu wisselend).

De foto is goed, groot, contrastrijk en voorzien van de nodige aanduidingen.

De cassette ziet er verzorgd uit en bevat op hoes en cassette zelf alle nodige informatie. Alleen missen we weer de aanduiding of er al dan niet Dolby moet worden gebruikt bij het afdraaien. Als muzieksoort wordt R&B en bluesrock opgegeven.

TIP: Vermeld Dolby JA/NEE op cassette.

TIP: Verbeter de opmaak van de teksten: netter en eenvormiger.

MUZIEK

4 nummers, tesamen 17:50. Cassette is ongeveer C18.

Mening 1: Het openingsnummer 'I can love you like a woman' zou tekenend moeten zijn voor Lipstick Sunset; dit nummer loopt lekker en ligt goed in het gehoor. De overige nummers maken een wat magerder indruk. Niet echt originele blues.

Het laatste nummer 'Stop' zou wat meer naar het midden van de band moeten,

omdat een laatste nummer moet blijven hangen bij de luisteraar. Een knaller als het eerste nummer zou het op die plaats erg goed doen. Mening 2: Goede R&B-band, enigszins stereotyp. Goede zang van Martine en sterk drumwerk van Rob Oelp (de jongsten van de band, resp. 19 en 18 jaar). 'Sweet home Chicago' is wat saai, met een amateuristische orgelsound. De zang maakt 'Stop' tot een smartlap. Ik ben benieuwd naar live-opnamen. Mening 3: Liever meer eigen werk. Leuke band, maar wel wat stereotyp.

OPNAME

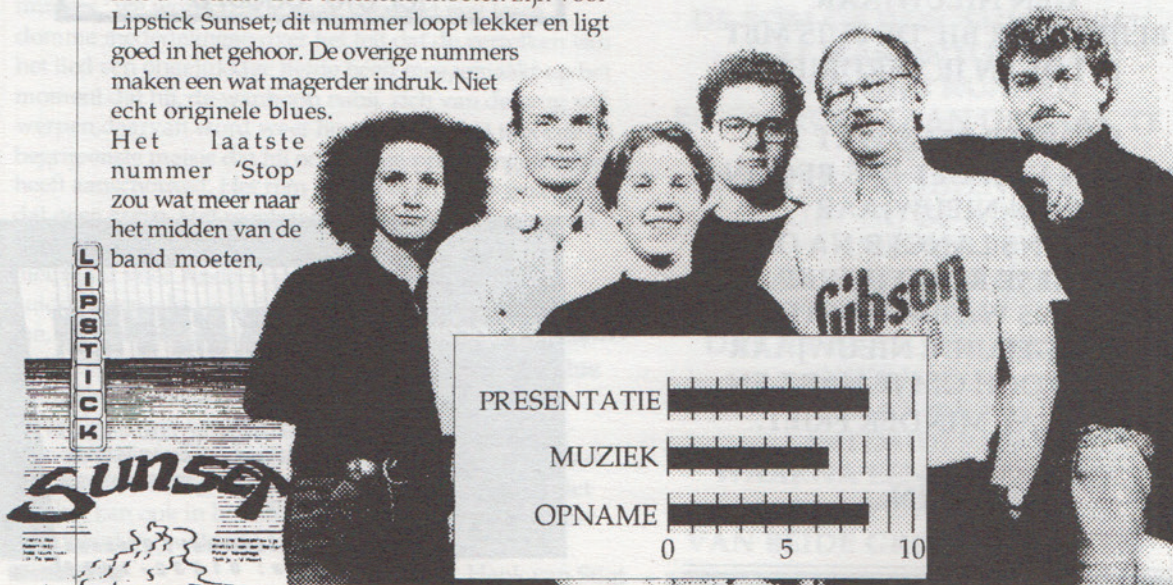
Opname: Studio '147', Oosterwijk
Producer: Ed Sterk en Lipstick Sunset

Mening 1: Goede sound, open klank. Zwakke slaggitaar.

Mening 2: Bekend '147'-geluid, helder en vol. Minpunt is dat de slaggitaar niet te horen is (beslissing van de band?).

Mening 3: Zonder meer goed. Bij een bluesband is zo'n 'open' geluid belangrijk. Als je er als toehoorder iets bij kunt denken, is het goed. En dat kan hier.

1.

ekst &

MUZIEK

Voor al uw

X muziekinstrumenten

VAN MAASTWAAL '90

The logo for J&V SOUND features the letters 'J&V' in a stylized, bold, italicized font with horizontal lines through them. Below this, the word 'SOUND' is written in a large, outlined, sans-serif font. The entire logo is centered between two thick horizontal black bars.

- verhuur van de meest moderne audio- en video-apparatuur
- het maken van promotionele bedrijfsrapportages
- het vastleggen van bruiloften en andere bijzondere aangelegenheden
- opleiding tot mannequin, dressman met evt. houdingverbetering
- het maken en bedrukken van buttons en T-shirts
- het maken van fotokopieën
- ruimte voor het maken van fotosessie (deskundige leiding aanwezig)
- modellenpromotie

A smaller version of the J&V SOUND logo, centered between two thick horizontal black bars.

Nieuwstad 16 - 4201 GP - Gorinchem -
Tel: 01830 - 60668 - Fax: 01830 - 31063 -
Postbus 53 - 3370 AB - Hardinxveld-Giessendam

tekst &

NACHTPORTIER

Toen ik een jaar of dertien was, was ik knap onder de indruk van het lied 'only lies' gezongen door het Nederlandse duo Greenfield en Cook. Het feit dat ik de tekst maar ten dele verstond en dus bij het meezingen de onbekende woorden verving door zelfverzonnen nepwoorden die ongeveer eender klonken, droeg bij tot het vage besef dat op die leeftijd erg gevoelig voor romantiek en als er maar een paar I love you's in het refrein zitten is het al gauw goed. Pas later, wanneer je het Engels (want daar gaat het toch meestal om) voldoende beheerst om de teksten ook werkelijk te verstaan begin je te beseffen welke baarljke nonsens er soms uit de groeven galmt. Ontdaan va de violen en bassen die het bijeenhouden is zelfs een goede song dan niets meer dan een lelijk gedicht. De binnenkanten van l.p. hoezen staan er vol mee. Yeah yeah, maybe I'm your baby, why do you make me cry; allemaal teruggebracht tot hun onbegeleide onnozelheid. In het Nederlands valt die onnozelheid des te meer op, vandaar waarschijnlijk de plotselinge paniek die ontstaat als blijkt dat het songfestival in de eigen taal gezongen moet worden, het blijkt de ontoegankelijkheid houden van een vaag-poëtische indruk achter dan de taal waarin je belastingformulier geschreven is en waarin je ruzie maakt. Feit is, dat het noch in het Nederlands, noch in een andere taal eenvoudig is om aan een erfenis van pakweg 70.000 liedjes over de liefde, er nog één met een nieuw en origineel gezichtspunt toe te voegen. Je gevoelens kunnen nog zo fraai of nog zo smerig zijn, ze zijn allemaal al eens bezongen. Wat dat betreft vind ik de Nits wel verfrissend. Die zoeken gewoon een verhaaltje van Jip en Janneke op en zetten dat op muziek. Je kunt dat met alles doen. Ook met gewone gesprekken, alleen moet je daarmee voorzichtig zijn want voor je het weet heb je een opera. Als een tekstschrijver wat verder kijkt dan z'n neus lang is, zal hij ook de mogelijkheid ontdekken om via z'n teksten eens ongestraft zijn gram te halen, politieke ideeën te verkondigen of sociale misstanden aan de kaak te stellen. Het is misschien de vraag of dat wel de functie van popmuziek is, maar legio bands hebben bewezen dat zoiets niet ten koste van de muzikale kwaliteit hoeft te gaan. Blijven er ook nog teksten die mooi zijn juist omdat je ze niet begrijpt. Steve Harley heeft (had?) er een handje van om waarschijnlijk wel onder de invloed van iets drogérends de meest prachtige teksten met de schitterendste alliteraties (Rits op de l.p. Psychomodo) te schrijven waar werkelijk geen touw aan vast te knopen was. Zelfs als het je gelukt was met behulp van een woordenboek de betekenis van de losse woorden te achterhalen, schenen ze nog steeds niet in enig logisch verband met elkaar te staan. Ik vind dat eigenlijk leuker dan een tekst die ik begrijp maar die alleen maar deuren open trapt. Je hebt meer aan het vermoeden dat iets mooi is, dan aan de zekerheid dat iets lelijk is. En en nog even al het voorgaande tegen te spreken; Japan heeft een nummer gemaakt dat Nightporter heet en hoewel dat zelfs te onverstaabaar klinkt om op de gok mee te zingen, vind ik het wel zo'n beetje het mooiste wat er is.

Anke van der Kind

VAN DALEN MUZIEK

Voor al uw:

- × muziekinstrumenten
- × accessoires
- × eigen reparatieafdeling

Bosch 81 - 3353 GD Papendrecht
 ☎ 078 - 15 33 73

Wij zijn er trots op voor o.a. BRAINBOX, WOW!
 VENGEANCE en RUDY DE QUELJOE
 te hebben gewerkt,
 net zo trots als we zouden zijn
 om voor U te werken

recording studio

Hertog Janstraat 1 a
 5141 KJ Waalwijk
 tel: 04160 - 41132
 b.g.g. 31102

where music is the best!

Sound - Light - Video
 Tel: 04926 - 1272

DUPLICASE DUPLICASE

Kwaliteitscassettes van elke lengte
 Real-time-dupliceren van demo's etc.
 Cassette-labels en inlays in kleur
 Grote én kleine aantallen
 Zeer snelle levering & ook nog goedkoop
 DUPLICASE
 Rozenlaan 57 - 2271 DC - Boskoop
 tel : 01727 - 17838

BOSS-IBANEZ-FENDER-KORG-PEAVY-ROLAND-SHURE-TAMA-YAMAHA-E.V.A.

'n huis vol muziek

**GOOSEN EN
SWAGERMAN**

MUZIEK INSTRUMENTEN.

Vughterstraat 129 - 131 - 5211 GA 's-Hertogenbosch - Tel : 073-133257

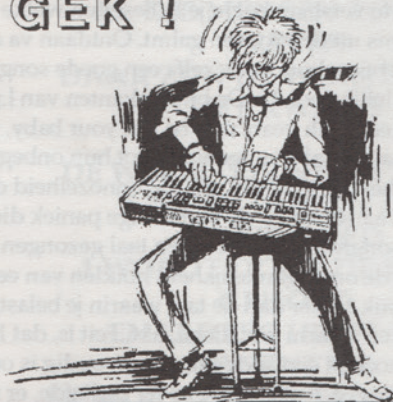
TE GEK !

Kom kijken in ons nieuw pand

ommer
MUZIEKCENTRUM

70 JAAR EEN VERTROUWDE KLANK

ARKELSTRAAT 41
GORINCHEM
01830-31707

Hommerson
Muziek

Kerkbuurt 87
3361 BD Sliedrecht
Tel. 01840 - 12634

Dealer van:

Ibanez
Pearl
Admira
Shure
Flightcase parts
Fender
AB int. power amps
Casio

Hét muziekhuis van de Alblasserwaard én de regio land van Altena

**Ik krijg een hoge rente en
toch kan ik bij m'n geld zodra
ik wil.**

Ik ben bij de ABN.

ABN Bank

Gorinchem :

Vijfzinnenstr. 4 tel. 30788 Piazza Center 36 tel. 33066

D e mythe van de eigen muziek - door Cynthia Coolen

Er was eens een sopraanblokfluit, die niets liever wilde dan in een popgroep freaken. "Lieve kind", zei haar moeder vaak hoofdschuddend, "blokfluiten freaken niet, en al helemaal niet in een popgroep. Laat je vader het maar niet horen! Popmuziek (van wie zou ze het hebben? Ach, de droom van de jeugd)." Haar moeder was altfluit, en ze was nog niet vergeten hoe ze zelf eens een nogal lichtzinnig fluitconcert van Strauß had gezongen, waar ze toch nu haar adem ook niet meer aan zou besteden, -maar popmuziek- nee werkelijk, dat gaat echt alle perken te buiten. Er is aan kwaliteit niet te klagen, daar niet van, maar dat kind maakt zich als sopraanblokfluit toch echt belachelijk.

Maar Sopraantje was vastbesloten, ze wist weliswaar nog niet hoe, maar ze wilde de aandrang om vernieuwend te zijn, volgen. Natuurlijk werd ze vaak uitgelachen, gitaren gierden het uit, bassen begonnen te hikken, drumstellen en tamtams sloegen zich op de knieën en synthesizers jankten gewoon, de misbaksels. "Arrogante pummels", dacht Sopraantje, maar ze gaf het niet op.

Toen ze toevallig een oud hammondorgel gelte tegenkwam zag ze daarin nou niet dir ekt een partner voor in een popgroep, maar het orgel was aardig en lachte haar niet uit, als eerste lachte het haar niet uit. "Fluiten en orgels worden klassiek genoemd", zei het orgel. "Zij die ons uitvonden, deden dat in alle ere, maar zonder bijbedoelingen voor de Muziek die er mee gemaakt moet worden. Orpheus maakte ooit een voor iedereen betoverend instrument van je, fluit! Zoals de katholieke kerk haar roem misschien wel te danken heeft aan mijn grootvader, een gigantisch pijpenorgel! En het klonk mooi hoor, in zo'n kerk. Nu misschien nog wel, maar niet voor mij. Onze ouders willen dat wij de traditie volgen. Maar ik wil iets anders, iets nieuws. Mijn vader denkt dat ik door de duivel bezeten ben."

"Mijn moeder denkt dat ik gewoon in de pubertijd zit. Mijn ouders flippen als ik lol maak, dan doen ze net of ik eigenlijk de rattenvanger van Hamelen had willen zijn. Maar ik wil gewoon eens zelf muziek maken, zonder dat iemand me voorschrijft hoe het moet klinken." Ze begrepen elkaar, maar ongelukkig genoeg voor hen kwam de tenorblokfluit (Sopraantje's vader) op een dag achter hun drieste plannen, net toen ze in de garage wat ideeën aan het uitproberen waren. "Een orgel en een blokfluit in een popgroep!" kreunde hij. "Wat een belachelijk idee! ERUIT!" "Tenor, nee!" gilde moeder Alt (zelfs altfluiten kunnen gillen). "Let op je stem en bemoei je er alsjeblieft niet mee", knorde Tenor. "Jij bent altijd veel te toegeeflijk. De jeugd is verpest voordat je het weet."

"Welnee pa", zei de sopraanblokfluit, die zich niet helemaal aan zijn opdracht (eruit!) had gehouden. "De jeugd is voorbij voordat je het weet. Dat zeggen jij en ma altijd. En in de jeugd zit de creativiteit, dat weet ik ook van jullie. Dus als ik niet snel creatief ben, dan heb ik mijn jeugd pas goed verpest! Popmuziek is gewoon vernieuwend, en dat zoek ik!"

"Brutaal nest!" blies Tenor uit. "Wilde je er ook niet nog een paar violen er bij halen?"

"Nee", zei ze opgewekt, "want dan zouden we misschien op Strawinsky gaan lijken" (Tenor kreunde bij het horen van die naam) "en dat is wel gek, maar veel te ouderwets." Haar vader sloot zijn klep; hij was sprakeloos. Noemen ze dit de generatiekloof? Hij begreep niets meer, hij begreep alleen, dat hij zijn dochter wilde redden voor een hopeloze verloedering. Ze wist natuurlijk niet waar ze het over had, en dat was logisch op haar leeftijd, ze miste nog zoveel ervaring! Hij rilde toen hij er aan dacht hoe hij er bij was geweest toen Strawinsky uitgefloten werd, om een volstrekt onmogelijk 'Offer aan de Lente', het was afschuwelijk geweest. Het was nieuw geweest, maar volstrekt absurd. Hij had zich er natuurlijk ook sindsdien zéér van afgewend. Vandaar dat hij geschokt reageerde toen hij Strawinsky door Sopraantje als 'wel gek, maar veel te ouderwets' getypeerd hoorde. Ze begreep werkelijk nog niets van het leven.

"Arme pa", zei Sopraantje tegen haar vriend. "Hij begrijpt er werkelijk niets van. Van zijn eerste poging om origineel te zijn is hij zo geschrokken, dat hij denkt dat het mijn ondergang zal betekenen. Maar ja, helaas snappen de meeste van onze leeftijdgenoten er ook niets van." Het oude hammondorgelgte knikte; hij werd enkel serieus genomen als hij de voor hem uitgekauwde jengelaars ten gehore bracht, en dan natuurlijk ook alleen maar onder selekt publiek. Een publiek, dat niet van malle fratsen hield. Hij kon nog best muziek maken, en hij kon ook heel aardig imiteren, maar mocht enkel maar deuntjes -en dan ook nog maar bij uitzondering en bij heel serieuze gelegenheden. Onder andere omstandigheden was er geen hond bereid naar hem te luisteren. Ach, een liefhebber wilde nog wel eens Bach's orgelwerken horen, maar verder ging het muzikale toehoorderspubliek toch echt niet. De blokfluit en hij, ze wilden ook wel eens orgineel zijn! Ik begreep hun probleem; zelfs popmuzikanten hebben normen over wat kan en wat niet kan. Als klein meisje werd ik gedwongen blokfluit te spelen, omdat dat goed was voor mijn muzikale ontwikkeling, en het was deze kleine blokfluit net zo gegaan als mij. Het eenzame orgel heb ik altijd bewonderd, maar ik zou zelf zo eenzaam niet willen zijn. Ik zong: "My hart is empty, but the songs I sing are filled with love to you -" de fluit neuriede bedroefd met me mee en het orgel imiteerde sarcasme. Het was geen popmuziek, maar wel wat we bedoelden.

Teksten in de polder

Kan muziek zonder tekst? Wat was er eerder de muziek of de tekst? Dit vraagstuk lijkt op het klassieke probleem van de "Kip of het ei". Voor de Slimmerick redactie aanleiding voor een thema nummer in het teken van de songtekst.

16

Op de vraag van hoofdredactrice of ik teksten-schrijver Willem Ouwerkerk zou willen interviewen, antwoordde ik spontaan, "nee". Dit om de simpele reden dat het mij erg moeilijk lijkt te schrijven over ons "eigen" bandje. Ouwerkerk is n.l. zanger van Polderkolder en de opletende lezer weet dat ook ondertekende deel van dat gezelschap uitmaakt. Aangezien hier een belangen verstrengeling kan optreden had onze hoofdredactrice enige overredings kracht nodig om uw reporter zo ver te krijgen het "polderkolder tekst schrijvers team" te interviewen. Tekstschrijversteam? Jazeker, deze Nederlandstalige band heeft n.l. de beschikking over meerdere literaire fenomenen.

Wie schuilen er dan achter de teksten van lief en leed?

Voor het grootste gedeelte van de teksten zijn Willem O. Peter Hoeselaar verantwoordelijk. Maar ook Yvonne de Graaf, eega van bassist Aart, doet een niet geringe duits in het zakje. En met te verwaarlozen percentages van 1 of 2 teksten p/p mogen Aart en

Gerd toch ook een beetje meepraten in deze vraaggesprek sessie.

Zoals gebruikelijk bij Polderkolder was de crew niet compleet, Willem Ouwerkerk, die ik omwille van papier besparing maar bij zijn nick name Bef(of befferronic) zal noemen, moest de bewuste avond voetballen kijken, zodoende moet ik dus de volgende dag met de cassette van deze eerste vragen ronde alles nog een keer met hem doornemen om het geheel zo compleet mogelijk te krijgen. Zeer zeker geen ingewikkelde en arbeidsintensieve manier van verslaggeving, maar als je tegen de deadline aan zit moet je concessies doen aan alle wetten van de journalistiek.

Hoe kom je er toe om teksten te gaan schrijven? Deed je dat ook al voor je in een band speelde?

Peter: Als ik niet in een band zou zitten zou ik geen teksten schrijven. Ik schrijf puur voor deze band en eigenlijk om dat de anderen het allemaal verdommen. Kijk, als ja als popmuzikant niet altijd covers wilt blijven spelen, is nummers schrijven een noodzakelijk kwaad. Alleen hebben popmuzikanten meer kwaliteiten naar de muzikale kant van de zaak dan voor de literaire zijde. Misschien komt dit omdat wij niet genoeg meewerken en een te gewoon leven leiden. Ik mis vaak inspiratie. Ik denk dat als je een keer echt in het goot komt, aan de drank raakt en je

wijf loopt weg, je dan wel de inspiratie krijgt die eigenlijk noodzakelijk is. Maar wij leven te tam daarom overdrijven we altijd maar flink zodat het nog wat lijkt.

Yvonne: Bij ons in de familie word veel geschreven. Ik kreeg van m'n vader bij een speciale gelegenheid of bij een kadootje vaak een gedichtje, ik denk dat ik het schrijven daar van een beetje van heb overgenomen. Voordat Aart in een bandje speelde schreef ik ook al van alles op, niet echt songteksten misschien, maar gewoon over alles wat me opvalt. Nu de teksten die ik schrijf ook op muziek komen wil ik er graag iets mee zeggen, onder de aandacht brengen. Het lucht ook wel eens op als je wat schrijft. Alles in mijn teksten is ook wel ergens gebeurt, ze zijn in zekere zin gebaseerd op de werkelijkheid.

Bef: Ik schrijf al sinds jaren, vroeger deed ik interviews zoals "de mens achter de sporter" en schreef korte verhaaltjes e.d. Sinds ik in de popmuziek verzeild ben geraakt, geheel toevallig overigens, schrijf ik ook songteksten. Voor mij is het een vorm van creativiteit van gevoelens uiten. Als je om je heen kijkt zie je zoveel onderwerpen waarover je een tekst kunt schrijven, ook als je met jezelf bezig bent of met je relatie, kan je je eigen emoties in de muziek en in de tekst leggen. Ik schrijf puur uit m'n gevoel en geef dan ook wel iets van mezelf bloot. Mensen die mij goed kennen zal dat misschien opvallen, maar dat is dan niet zo'n ramp. Ook kan ik lekker dingen van me afschrijven.

Hoe kom je aan een onderwerp?

Peter: Soms is het een zin die me opvalt en bij blijft. Ik hoorde een keer iemand op tv zeggen "met jou wil ik oud worden" dat vond ik een pakkende zin en daar schreef ik het nummer "samen met jou over". Een andere keer zat ik half zat op de bank en dacht Dik zit in Zimbabwe, Sjaak zit in Eindhoven en Siep die heb ik ook al 3 jaar niet meer gezien en daar is het nummer oude vrienden uit voort gekomen. Ik heb ook weleens geprobeerd een nummer te schrijven over een onderwerp waar mee ik geen emotionele binding had, nou dat werkt dus niet voor mij. Je moet wel enige binding met het onderwerp hebben.

Als ik jou hoor schrijf jij meer technisch en de anderen meer gevoelsmatig

Peter: Klopt, maar anders kan ik het niet. Kijk Yvonne en Bef schrijven misschien een nummer in een kwartiertje of zo. Ik heb er echt een maand voor nodig. Het is altijd moeilijk om de hoofdmoot er uit te selekteren, iedereen, ik ook, heeft altijd de neiging veel te veel informatie in een nummer te proppen. Ik probeer altijd om de tekst te vrijwaarden van allerlei algemeenheden, zoals wat is de wereld slecht, het

gaat niet goed en wat zijn er toch veel werkelozen. In plaats daarvan moet je dan m.i. schrijven. Jan komt pas om tien uur uit zijn bed, maakt ruzie met zijn vrouw uit verveling en gaat naar de kroeg om met z'n lotgenoot een paar biertjes te drinken enz. Ik bedoel, je moet alles zo concreet mogelijk houden. Ik ervaar ook het rijmen als een hulp middel in plaats van een handicap. Een rijmwoorden boek brengt mij vaak uitkomst. In het nummer Côte da zur zit bijvoorbeeld een zin met "zwetend in het vage vuur" als rijm woord, een woord waar ik anders niet zo snel opgekomen zou zijn. In het zelfde nummer gebruik ik ook de omschrijving "bakken onder de franse hoogtezon" kijk dat soort vergelijkingen vind ik leuk in teksten. Eerst dacht ik trouwens dat ik absoluut niet kon schrijven, maar ik moet zeggen als je er eenmaal aan begint, merk je dat je meer kunt dan dat je gedacht had. Het is ook een kwestie van durven en door zetten, des ondanks blijft het zwoegen.

Heb je een groot voorbeeld?

Yvonne: Nee niet direkt ik probeer wel een beetje net als de dijk te schrijven, dan bedoel ik dus hoe een liedje is opgebouwd.

Peter: Nee, alleen Kees Biesheuvel (Welnentsics) maar die kent niemand!

Bef: Internationaal vind ik Lenoard Cohen goed, z'n teksten en vooral de sfeer, ja dat kan ik wel waarderen. En natuurlijk Mick Jagger, om zo'n expressie en direktheid. In het Nederlands vind ik de combinatie Lenard Nijg Boudewijn de Groot erg goed.

Waarom zingen bijna alle bandjes in het Engels en jullie in het Nederlands?

17

Bef: Ik denk dat Engels zich beter leent om te schrijven, de taal is kompakter.

Peter: In het Nederlands zit ik altijd te klooiën met woorden van 5 letter grepen, in het Engels zul je je te barsten moeten zoeken naar een woord met 5 letter grepen.

Bef: Wij zingen Nederlands omdat het een uitdaging is en omdat je de taal die je direkt begrijpt, beter kan uitdrukken., zodat de teksten beter overkomen. En op deze manier is het ook een beetje een ander genre als alle andere bandjes en misschien dat we daardoor eerder opvallen. Een probleem is natuurlijk het relatief kleine taal gebied. Als je dat vergelijk met bv. Duits of Engels dan is dat commercieel natuurlijk veel aantrekkelijker en zeg nou eerlijk elk beginnend bandje wil de wereld veroveren en daarom spelen denk ik veel bandjes in het Engels.

Yvonne: In hengels kan je van alles aan elkaar lullen, alles klinkt. In het Nederlands moet alles direkt te

begrijpen zijn, de inhoud van die versjes als je dat vertaald blijkt ineen keer dat de teksten van Bruce Springsteen eigenlijk het zelfde zijn als de grootste smartlap.

Als je een nieuw liedje hoort let je dan op de tekst?

Bef: In het Nederlands absoluut, dan wil ik een goede tekst horen die goed verstaanbaar is. Als dat niet zo is dan stoor ik mij daaraan, in het Engels dan let ik alleen op de muziek naarmate ik het meer hoor ga ik op de tekst letten. In eerste instantie let ik alleen op de klank, de manier van zingen, de stem van de zanger en de melodie lijn.

Yvonne: Ik probeer altijd de tekst te volgen, lukt dat niet direkt dan pak ik de hoes erbij om mee te lezen. Ik wil weten waar het over gaat. Ik vind het eigenlijk verplicht om de teksten af te drukken op de hoes.

Vind je dat jullie teksten goed overkomen?

Aart: Nee, want we spelen er de verkeerde muziek bij. Het is altijd moeilijk om passende muziek bij de tekst te schrijven en juist als de muziek goed bij de tekst past komt die pas goed tot zijn recht. De muziek moet de sfeer goed weten te plaatsen. Bij de swingende nummers hebben we daar trouwens geen moeite mee. Maar met bijvoorbeeld jeugdherinneringen, een nummer dat over incest handelt vind ik de muziek niet donker genoeg.

Peter: Bij de Welnents hadden we een paar liedjes, als ik die voor de eerste of tweede keer speelde, liepen de rillingen over m'n rug, kijk dan klopt de muziek bij de tekst.

Wat is je beste tekst tot nu toe en welke tekst van andere vind je echt een wereld tekst?

Peter: Ik twijfel tussen Shahel of nee Côte da zur. Wereldwijd zeg ik Morrison of Phil Collins, maar een specifieke tekst, nee.

Yvonne: Jeugdherinneringen, is m'n beste tekst. Ook de gene waarvoor ik het gemaakt heb vind het erg mooi, dat doet me goed.

Bef: Het moet nog komen wat ik nu schrijf zijn eigenlijk sinterklaas gedichtjes. Gelukkig word het wel steeds beter maar je moet natuurlijk alles op nivo zien. De thema's zijn allemaal wel aardig, maar er moet nog een hoop aan geschaafd worden. Het idee zit vaak al lang in m'n kop, als ik het dan ga uitwerken ben ik eigenlijk niet kritische genoeg. Ook zou ik eigenlijk eens van rijmschema's los moeten komen, maar dat is denk ik ook een ontwikkeling die langzaam groeit. Om terug te komen op jou vraag, *De clochard* vind ik eigenlijk men beste tekst,

net als "bij God in Frankrijk" van Peter is er sprake van reflectie van de fantasie, "zo wilde hij leven" zingt Peter in zijn lied, wel met mij is het eigenlijk het zelfde in de clochard, het is een onuitsproken vrijheidsdrang misschien.

Hoe is het gesteld met de Nederlandse pop en de regio pop in jullie ogen?

Bef: Qua muziek zit het allemaal al wel goed, wat de teksten betreft vind ik het allemaal wat minder. bijvoorbeeld. Frank Boeien, muzikaal allemaal erg mooi maar de teksten zijn slap en slecht te verstaan. Als je Nederlands zingt is verstaanbaarheid een pré. De Dijk idem dito lekker swingende band, muzikaal zit het allemaal erg leuk in elkaar, maar de teksten die ik van hun ken zijn vrij niets zeggend en eveneens slecht te verstaan. Teksten van regio pop ken ik niet of nauwelijks, maar wat onze band betreft kan het ook allemaal wel wat beter. Maar toch, als je zoals wij in keer in de week bij elkaar komt, ben ik eigenlijk best tevreden over onze sound. Pop historisch zit het in Nederland ook wel goed, denk ik bijvoorbeeld. aan Brainbox, Cuby, Alquin en Flavium dan zijn er ongetwijfeld goede produkten gemaakt.

Is er voor jullie nou een jongens droom in vervulling gegaan sinds jullie in een band spelen ?

Peter: Ja voor mij wel, muziek is leuk en repeteren en optreden met een heuse band, ja, dat leek mij als kleine jongen het einde.

Bef: Nou nee, ik ben pas als 16 jarige in de muziek geïnteresseerd geraakt, als kleine jongen zag ik mezelf meer als sport journalist achter op de motor in het beklimmen van de Alpen en dan als een soort Theo Komen in het kwadraat de tour de France verslaan.

Hoe zien jullie de toekomst?

Bef: Onze band zou veel meer kanten op kunnen, we zitten een beetje teveel vast in het rock kader, we moeten nog een beetje af tasten wat onze mogelijkheden zijn.

Yvonne: Ik heb net een nieuw nummer geschreven over computers, het enige wat je tegenwoordig hoort op je werk is bliep, bliep en ratelende printers dat nummer verwoord ik mijn visie op de toekomst, strakke computer mensen alleen nog maar via beeldscherm en fax. In mijn teksten kan ik daartegen afreageren.

Peter: Ik hoop dat we met deze band lekker door kunnen repeteren, ik zou graag een demo op willen nemen en die wat rondsturen om ook eens reacties van buiten af te kunnen peilen, over hoe men over onze muziek denkt. Muzikaal zijn we een eind in de

goede richting gegaan sinds Willem van Straten is toegetreden en de solo gitaar hanteert, het is nu makkelijker om wat rustige liedjes te componeren het klinkt allemaal wat voller en zo.

Tot slot, nog een statement?

Bef: Ik vind, een tekst schrijver m,moet om zich heen kijken, observeren, dingen die hij ziet, zo snel mogelijk op papier zetten, niet te technisch en zo, het gaat om de emotionele binding. En een tekst schrijver moet goed tegen kritiek kunnen, als je een tekst klaar hebt en je bent er zelf redelijk tevreden over, dan laat je hem lezen aan derden en dan is het soms wel even slikken als je de grond word ingeboord of niet begrepen word.

Na deze wijze woorden constateer uw reporter dat je in zo'n geval in elk geval direkt kunt beginnen aan je aller nieuwste bleus tekst en wensen wij het "polderkolder tekstschrijversteam" het aller beste toe.

Gerd Broekhuizen.

SLIMPIES

Van SLIM donateurs - Voor SLIM donateurs

Te koop

Fender Precision USA 1977 Fretless
maple hals - sunburst
Vraagprijs: f 950,-
Nico de Stigten tel : 03459 - 433

Te koop

Fender Stratocaster (Japan)
met PAF's, Tremolo & fijnstemmers
Vraagprijs : f 800,-
Marshall 2x2' 50 Watt Combo 500
Marco : 01833 - 3417

log

"When i think of you
I know nothing but
loving you"

Over teksten gesproken. Zo was de opening van mijn eerste, nooit gepubliceerde, laat staan gezongen, songtekst. De lyriek van de geboden informatie stuit vaak tegen de borst, maar terwille van het metrum (waar Stigt altijd zo mooi over wist te filosoferen) kan in feite alles.

Toen ik zes was en in de eerste klas van de lagere school zat playbackte ik (zonder te weten dat ik dat deed) mijn eerste nummer: sjelafjoe, het refrein voor de juf: de bietels, jéjéjé!

Ach ja, vroeger. Toen wist men nog hoe fuctioneel een stuk info overdragen diende te worden en ik was me daar zeer van bewust. Wist ook, dat dé manier tot overbrengen van informatie en gevoelens de Engelse taal was. Want hoe hard, en vooral: hoe láng hebben mijn vrienden en ik niet moeten schamperen om banale rijmen als "Huilen is voor Jou te Laat", terwijl wij in "Tell me whyhyhyhy cry" zoveel meer zat. Maar het kon allemaal nog erger. Eenmaal goed en wel in mijn hormonale hoogtepuntsituatie kwam de schlager over Radio Noordzee; Rheinard May met "gute Nacht. Freunde: getverdemme. Onze peer-goup had meer dan genoeg aan Lennon's magistrale" Now it's time to say goodbye, goodbye, goodbye"; duidelijkheid daar ging het om. Maar de tijden verstreken, de jaren gingen tellen en de verzadiging trad in. De tijd va revolutionaire songs was voorbij en wat zagen wij, ontdekkers van het chanson (onbegrijpelijk, dus literair) gebeuren. De test werd gedefunctionaliseerd: de videoclip. Verder dan een optische verwarring, gelardeerd met "Hey, hey, hey" of Io, io, io, ijéoo!" kwam men niet. Wat telde was het mooie lijf en het gekamde haar. Al eerder schreef ik daarover. Voor mij hoeft het allemaal niet meer, teksten en echte clips vind ik ook niets aan, want ik zoek het voortaan in functioneel muziekgebruik. Dat kan: bij mij op de zaak hebben we een Mantovani-CD, die de hele dag op "repeat" staat. Mooi en rustgevend. En thuis bekijk ik op mijn gemak de video van het item "sexy-music" van de Pin-Up-Club. Ik kan het eindelijk zonder vrienden.

DE *Slimmerich*

Drukwerk

Port Betaald
Gorinchem

Popkollektief

SLIM
40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

SLIM

POPKOLLEKTIEF SLIM TOL 1 4 251 PX WERKENDAM

Com: FETRVANMAASWAAL @ 1 990

